

Poniżej podaję wszystkie fragmenty Pisma Świętego. Na lekcji rozpoczęliście pracę z niektórymi fragmentami.

Proszę o dokończenie pracy wg tabeli w zeszyte ćwiczeń do religii, str. 68.

Uczniowie, którzy nie posiadają ćwiczeń OPRACUJĄ TEKSTY W ZESZYCIE. Podaję TABELĘ PONIŻEJ:

Fragment PISMA ŚWIĘTEGO	WYDARZENIE/ZACHOWANIE JEZUSA	Jak reagują ludzie na zachowanie Jezusa?	Z czego wynika ich reakcja?
J 6,1-15			
J 7, 1-9			
Łk 4,16-30			
Łk 4,31-37			
Mk 12,13-17			
Łk 7,1-10			

PISMO ŚWIĘTE fragmenty:

J 6,1-15

Cudowne rozmnożenie chleba

1 Potem Jezus udał się za Jezioro Galilejskie, czyli Tyberiadzkie. 2 Szedł za Nim wielki tłum, bo widziano znaki, jakie czynił na tych, którzy chorowali. 3 Jezus wszedł na wzgórze i usiadł tam ze swoimi uczniami. 4 A zbliżało się święto żydowskie, Pascha. 5 Kiedy więc Jezus podniósł oczy i ujrzał, że liczne tłumy schodzą do Niego, rzekł do Filipa: «Skąd kupimy chleba, aby oni się posilili?» 6 A mówił to wystawiając go na próbę. Wiedział bowiem, co miał czynić. 7 Odpowiedział Mu Filip: «Za dwieście denarów nie wystarczy chleba, aby każdy z nich mógł choć trochę otrzymać». 8 Jeden z uczniów Jego, Andrzej, brat Szymona Piotra, rzekł do Niego: 9 «Jest tu jeden chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest dla tak wielu?» 10 Jezus zatem rzekł: «Każcie ludziom usiąść!» A w miejscu tym było wiele trawy. Usiedli więc mężczyźni, a liczba ich dochodziła do pięciu tysięcy. 11 Jezus więc wziął chleby i odmówiwszy dziękczynienie, rozdał siedzącym; podobnie uczynił z rybami, rozdając tyle, ile kto chciał. 12 A gdy się nasycili, rzekł do uczniów: «Zbierzcie pozostałe ułamki, aby nic nie zginęło». 13 Zebrali więc, i ułomkami z pięciu chlebów jęczmiennych, które zostały po spożywających, napełnili dwanaście koszów. 14 A kiedy ci ludzie spostrzegli, jaki cud uczynił Jezus, mówili: «Ten prawdziwie jest prorokiem, który miał przyjść na świat». 15 Gdy więc Jezus poznał, że mieli przyjść i porwać Go, aby Go obwołać królem, sam usunął się znów na górę.

J7, 1-9

W drodze na Święto Namiotów

1 Potem Jezus obchodził Galileę. Nie chciał bowiem chodzić po Judei, bo Żydzi mieli zamiar Go zabić. 2 A zbliżało się żydowskie Święto Namiotów. 3 Rzekli więc Jego bracia do Niego: «Wyjdź stąd i idź do Judei, aby i uczniowie Twoi ujrzeli czyny, których dokonujesz. 4 Nikt

bowiem nie dokonuje niczego w ukryciu, jeżeli chce się publicznie ujawnić. Skoro takich rzeczy dokonujesz, to okaż się światu!» 5 Bo nawet Jego bracia nie wierzyli w Niego. 6 Powiedział więc do nich Jezus: «Dla Mnie stosowny czas jeszcze nie nadszedł, ale dla was - zawsze jest do rozporządzenia. 7 Was świat nie może nienawidzić, ale Mnie nienawidzi, bo Ja o nim świadczę, że złe są jego uczynki. 8 Wy idźcie na święto; Ja jeszcze nie idę na to święto, bo czas mój jeszcze się nie wypełnił». 9 To im powiedział i pozostał w Galilei.

Łk 4,16-30

Jezus w Nazarecie

16 Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. 17 Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane: 18 Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, 19 abym obwoływał rok łaski od Pana. 20 Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. 21 Począł więc mówić do nich: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli». 22 A wszyscy przyświadczali Mu i dziwili się pełnym wdzięku słowom, które płynęły z ust Jego. I mówili: «Czy nie jest to syn Józefa?» 23 Wtedy rzekł do nich: «Z pewnością powiecie Mi to przysłowie: Lekarzu, ulecz samego siebie; dokonajże i tu w swojej ojczyźnie tego, co wydarzyło się, jak słyszeliśmy, w Kafarnaum». 24 I dodał: «Zaprawdę, powiadam wam: żaden prorok nie jest mile widziany w swojej ojczyźnie. 25 Naprawdę, mówię wam: Wiele wdów było w Izraelu za czasów Eliasza, kiedy niebo pozostawało zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, tak że wielki głód panował w całym kraju; 26 a Eliasza do żadnej z nich nie został posłany, tylko do owej wdowy w Sarepcie Sydońskiej. 27 I wielu trędowatych było w Izraelu za proroka Elizeusza, a żaden z nich nie został oczyszczony, tylko Syryjczyk Naaman». 28 Na te słowa wszyscy w synagodze unieśli się gniewem. 29 Porwali Go z miejsca, wyrzucili Go z miasta i wyprowadzili aż na stok góry, na której ich miasto było zbudowane, aby Go strącić. 30 On jednak przeszedłszy pośród nich oddalił się.

Łk 4,31-37

Jezus w Kafarnaum. Uzdrawienie opętanego

31 Udał się do Kafarnaum, miasta w Galilei, i tam nauczał w szabat. 32 Zdumiewali się Jego nauką, gdyż słowo Jego było pełne mocy. 33 A był w synagodze człowiek, który miał w sobie ducha nieczystego. Zaczął on krzyczeć wniebogłosy; 34 «Och, czego chcesz od nas, Jezusie Nazarejczyku? Przyszedłeś nas zgubić? Wiem, kto jesteś: Święty Boży». 35 Lecz Jezus rozkazał mu surowo: «Milcz i wyjdź z niego!» Wtedy zły duch rzucił go na środek i wyszedł z niego nie wyrządzając mu żadnej szkody. 36 Wprawiło to wszystkich w zdumienie i mówili między sobą: «Cóż to za słowo? Z władzą i mocą rozkazuje nawet duchom nieczystym, i wychodzą». 37 I wieść o Nim rozchodziła się wszędzie po okolicy.

Mk 12,13-17

Sprawa podatku

13 Posłali natomiast do Niego kilku faryzeuszów i zwolenników Heroda, którzy mieli pochwycić Go w mowie. 14 Ci przyszedli i rzekli do Niego: «Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i na nikim Ci nie zależy. Bo nie oglądasz się na osobę ludzką, lecz drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Czy wolno płacić podatek Cezarowi, czy nie? Mamy płacić czy nie płacić?» 15 Lecz On poznał ich obłudę i rzekł do nich: «Czemu Mnie wystawiacie na próbę? Przynieście Mi denara, chcę zobaczyć». 16 Przynieśli, a On ich zapytał: «Czyj jest ten obraz i napis?» Odpowiedzieli Mu: «Cezara». 17 Wówczas Jezus rzekł do nich: «Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga». I byli pełni podziwu dla Niego.

Łk 7,1 -10

Setnik z Kafarnaum

1 Gdy Jezus dokończył wszystkich tych mów do ludu, który się przysłuchiwał, wszedł do Kafarnaum. 2 Sługa pewnego setnika, szczególnie przez niego ceniony, chorował i bliski był śmierci. 3 Skoro setnik posłyszał o Jezusie, wysłał do Niego starszyznę żydowską z prośbą, żeby przyszedł i uzdrowił mu sługę. 4 Ci zjawili się u Jezusa i prosili Go usilnie: «Godzien jest, żebyś mu to wyświadczył - mówili - 5 miłuje bowiem nasz naród i sam zbudował nam synagogę». 6 Jezus przeto wybrał się z nimi. A gdy był już niedaleko domu, setnik wysłał do Niego przyjaciół z prośbą: «Panie, nie trudź się, bo nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój. 7 I dlatego ja sam nie uważałem się za godnego przyjść do Ciebie. Lecz powiedz słowo, a mój sługa będzie uzdrowiony. 8 Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: "Idź!" - a idzie; drugiemu: "Chodź!" - a przychodzi; a mojemu słudze: "Zrób to!" - a robi». 9 Gdy Jezus to usłyszał, zadziwił się i zwracając się do tłumu, który szedł za Nim, rzekł: «Powiadam wam: Tak wielkiej wiary nie znalazłem nawet w Izraelu». 10 A gdy wysłani wrócili do domu zastali sługę zdrowego.

Do następnej lekcji polecam obejrzenie:

Ziemia święta za czasów Jezusa

<https://www.youtube.com/watch?v=bRJtM26xaw>